

ע"פ 10799/09/16 - ירון נאור נגד עיריית הרצליה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 10799-09-16 נאור נ' עיריית הרצליה
לפני: כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
המערער: ירון נאור
נגד
המשיב: עיריית הרצליה
ע"י ב"כ עו"ד דוד עוזר
ע"י ב"כ עו"ד אייל רייך

פסק - דין

בפני ערעור על הכרעת הדין של בית משפט לעניינים מקומיים בהרצליה (כב' השופט א' סלע) מיום 30.5.16 וגזר הדין מיום 4.7.16.

הרקע:

ביום 12.9.10 ניתן היתר בנייה לבית המגורים של המערער.

בביקורות שנערכו מטעם אגף ההנדסה של עיריית הרצליה, בחמישה מועדים שונים, מיום 18.12.12 ועד ליום 8.6.14, התברר כי הבנייה בוצעה בסטייה מהיתר הבנייה במספר פריטים כמפורט בכתב האישום שהוגש נגד המערער.

המערער הורשע בעבירות נשוא כתב האישום ובית משפט קמא קבע כי אכן בוצעו עבודות בנייה בסטייה מההיתר.

הוגשה בקשה להכשרת העבודות הללו, אולם בקשה זו לא אושרה.

עוד קבע בית משפט קמא כי על אף הפגמים שנפלו במעשי הרשות אין מדובר בפגמים המצדיקים בנסיבות העניין את ביטול כתב האישום מהטעם של ההגנה מהצדק, בפרט כאשר המערער בחר לעשות דין לעצמו, במקום לנקוט בהליכים משפטיים נגד החלטות המועצה והוועדה המקומית ולהגיש ערר על החלטותיהן אם סבר כי החלטות מוטעות, בנה בסטייה מהיתר הבניה.

בית משפט קמא גזר על המערער קנס בסך 10,000 ₪ וניתן צו להריסת הבנייה נשוא כתב האישום ולהתאמת הבנייה להיתר הבנייה וזאת עד ליום 1.9.17.

להלן בתמצית טיעוני ב"כ המערער:

1. המשיבה הגישה כתב אישום נגד המערער בגין בנייה בסטייה מהיתר הבנייה לאחר שנדחו בקשותיה בהליך האזרחי שהגישה נגד המערער בנוגע לזכויותיה במקרקעיו.
2. הועדה המקומית לא דנה בבקשותיו של המערער לאישור השינויים מהיתר הבנייה, לדבריה עקב מחלוקת קניינית בנוגע לחלק משטח המגרש של המערער.
3. טעה בית משפט קמא אשר למרות קביעותיו בנוגע להתנהגותה חסרת תום הלב של המשיבה, לא החיל את ההגנה שנקבעה בהלכת בורוביץ ולא ביטל את כתב האישום שהוגש נגד המערער.
4. בית משפט קמא טעה בכך שלא קיבל את הסברי המערער שפעל כפי שפעל בעקבות הסכמה בהליך הגישור שהתקיים בין הצדדים.
5. לחילופין, העונש שהושת בגזר הדין איננו הולם את חומרת העבירה, בעיקר צו ההריסה שניתן לגבי פריטים שהינם זניחים וניתנים להכשרה כדבר שבשגרה.

דיון והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים ועיינתי בחומר הראיות שבתיק בית משפט קמא, סבורתי כי דין הערעור להידחות.

אין חולק כי המערער אכן ביצע את עבודות הבנייה נשוא כתב האישום בסטייה מהיתר הבנייה וכי עבר את העבירות בגין הורשע.

לטענת המערער בהתאם להלכת בורוביץ היה על בית משפט קמא למחוק את כתב האישום שהוגש נגדו, מטעמי הגנה מן הצדק.

כאמור, בית משפט קמא סבר ובצדק כי למרות הפגמים שנפלו במעשיה של הרשות, להם היה ער, אין התנהגות הרשות מצדיקה את ביטול כתב האישום. כידוע, ביטול הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק ייעשה רק במקרים חריגים ביותר ובמשורה.

לא כל התנהגות פסולה של הרשות תגרום לביטול כתב האישום.

בנסיבות נשוא הדיון, אינני סבורה כי גם אם נפלו פגמים בהתנהלות הרשות קיימת הצדקה לביטול כתב האישום במקרה זה.

אין חולק כי העבירות נשוא כתב האישום נעברו על ידי המערער, אשר עשה דין לעצמו וכאשר לא קיבל היתר בנייה לביצוע השינויים בנה ללא היתר. המערער לא טרח להגיש ערר לוועדה המחוזית על החלטות הועדה המקומית, למרות

שסבר לדבריו כי ההחלטות הללו מוטעות. במידת הצורך אף ניתן היה לפנות בהמשך ולהגיש ערעור מנהלי או עתירה מנהלית לפי העניין, לבית משפט המחוזי.

לעניין העונש, העונש שהוטל על המשיב הינו מידתי והולם. מאחר ומדובר בבנייה ללא היתר בנייה, לא ניתן היה להשאיר את המצב כמות שהוא והיה צורך ליתן צו הריסה. בית משפט קמא אף הלך כברת דרך לקראת המערער ודחה את ביצוע צו ההריסה על מנת לאפשר לו להכשיר את הבנייה, למשך חודשים רבים עד ספטמבר 2017.

לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הערעור.

ניתן היום, ל' ניסן תשע"ז, 26 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.